

salutem necessariam et qui horum paucorum annorum angustibus in semitu redactus ad pa-
 208 *et exoptanti* (et *Alfredus ait*) *dropeo* et *soy n pa r g v o r*) non habeo tantu
 animi aut spiritus in praecordiis et sine illa intermissione, quotidie ab exortu solu
 ad eius occubitu lasciuientia puerum studere seruire possim. hoc ipsum si queam
 (et quia certe haecenus) tamen non poterit esse diuturnum. praeterea cum hic quasi
 timore quodam viuum sociu aliquem studioru cuius conuictu solitudinis tacitum
 leuem requiro. Cum autem omnia cupiam amantem esse sincere pietatis. Deinde lig-
 ram mediocriter peritu et non nihil etiam exercitatum in rudimentis artium
 Mathematicarum. praesertim geographiae. Si quem eiusmodi Dominus vobis
 monstrauerit is poterit comes esse vobis reuertenti. pro modo doctrinae et opere
 erit et mercedis mensura. nolo magnifice polliceri sed tamen illud affirmo si
 quis idoneus veniet nisi fastidiat humilia (nos enim hic nihil magni sumus) ne-
 quaquam cum nostrae consuetudinis pariter. Si recusabit venire praesentis de salario
 cognosce age quaso de hoc cum mea coniuge. scis oper nostras, quod constitueri-
 tis ego praestabo adiuvante DEO Patre nostro. Nec enim hoc commoneat qu-
 audio passim homo sectarius. Nam sicut antehac cum nemine de illa parte
 doctrinae Christianae pertinaciter contendere, sed quantum potui continui me in-
 tra metas meae vocationis, ita nunc postquam a Domino seuerus correptus sum pro-
 sar me ab infelicis controuersiae consortio abdicari. paratus quidem pro mea
 fidei captu doctrina simplicem confessionem libenter exhibere reddere. sed de re sa-
 pra meam intelligentiam posita et haecenus cum horrenda Ecclesia dilaceratio.
 ne stringi nimis vehementer agitata nihil in disputationem adducturus, nec dis-
 putantibus operam daturus, etiam si hominum beneuolentia sciam mihi esse re-
 nunciandum. Nemo est quem magis optem dari mihi quam cum cui olim in a-
 diabus tuis Augustinum de ciuitate Dei relegendum donasti, sed vereor, ut a
 culina sua dolore repelli possit. si posset, omnia et mecum (exierit vixore) com-
 munia essent. Sodales eius bene cecidit emigratio, ipse cuius imprimitur cau-
 sa id periculi adiueramus in medio lato haesit. Rex nostra sunt humiles et af-
 flictae quales solent esse sperantia in DEO. Pater Jesu Christi instaret, subli-
 at ac stabiliat nos in fide et conscientia bona per Spiritum sanctum qui ob-
 signet cordibus nostris. Remissionem peccatorum, et exerceat ea ad ardentem in-
 uocationem iuis aeterni Dei in agnitione et fiducia mediatoris et seruatoris
 nostri Jesu Christi. Vale. Colende Maecenas. Bremae calend. Septembris
 1447. De paeris scripsi literis superiioribus, plura vixor dicit vobis mul-
 tis nominibus obnoxius

Johannes Molanus.

Pax Christi.

Charissime Stedingho.

[= Ascua. 11.]

N. 141]

Respondere tuis et elegantiis ad me et prolixis literis breuiter et incondi-
 te, non sane quia piget pluribus colloqui cum adolescente pro et nostri amantissi-
 mo. sed quia sic afflictum mihi est longa agnitione corporeculum, et non nisi
 sedans et apre et cum crebra intermissione scribere possim. Quod meum quaecumque
 consilium non asperneris, precor filium Dei et tibi bonum sit ac salutare. sed
 tamen nolim id ipsum vilius esse apud te ponderis nisi idem alijs prudentiori-
 bus videatur. Henricus Wiboldus noster ad me scripsit se quidem et loca
 et magisteris suis multu delectari, at nihilo secius subinde sibi animu Wittenber-
 ga desiderio titillari, hanc ego debilitati hoc inutile desideru, siquidem decet ad
 napu eo trise. Dai, et vulo dicitur. Nec cuius homini contingit adire Philippu
 Ta autem qui Dei beneficio id boni consecutus es quod ille tuoru studioru studium
 amulus non immerito maximum putat. Quamquam animo contendere poter tanta fac et
 aliquid isthoc loco dignu meliariis noctesq dieq, neq committas ut infra spem Bre-
 mensis et nostram de te pollicitationem tua vel eruditio vel integritas subsidat. Au-
 bet sua

